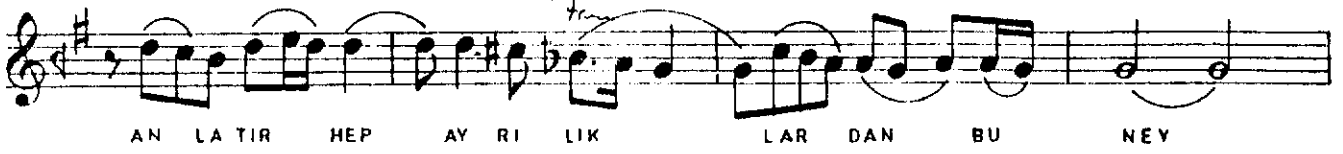

USULÜ: DÜYEK

R A S T
DİNLE NEYDEN.

GÜFTE : HZ. MEVLÂNÂ
TERCÜME : FEYZİ HALICI
BESTE : TAHİR KARAGÖZ

SAZ

HER ME KÂN DA AĞ LA DİM AH EY LE DİM

SAZ

KİM Kİ GÖR DÜM CÜM LE Yİ DOST BEL LE DİM

SAZ

HER KE SİN ZAN NİN DA DOS' TOL DU MA M'A

KİM SE TA LİP OL MA DI ES RA RI MA

SAZ

HİÇ DE ĞİL FER YA DI MA SİR RI MU ZAK

SAZ

A ŞI NÂ OL NU RA NERDE GÖZ KU LAK

SAZ

TEN CA NİN AY NA Sİ DIR HEM CAN TE NİN

LÂ KİN OL MAZ CAN GÖ ZÜ HER KİM SE NİN (SON)

Duy, şikâyet etmede her an bu ney,
Anlatır hep ayrılıklardan bu ney.
Derki feryâdım kâşılıkta gelir,
Kim işitse gözlerinden kan gelir.
Ayrılıktan parçalanmış bir yürek,
İsterim ben derdimi dökmem gerek.
Kim uzak tuttuysa yardan cânını,
Öyle bekler öyle vuslat ânını.

Her mekânda ağıladım ah eyledim,
Kim ki gördüm cümleyi dost belledim.
Herkesin zannında dost oldum ama,
Kimse tâlip olmadı esrârıma.
Hiç değil feryâdımâ sırrım uzak,
Aşınâ ol nûr'a nerde göz kulak.
Ten canın aynâsıdır hem can tenin,
Lâkin olmaz can gözü her kimsenin.

Emine Hoca

T. K. K. K.